

[Kommunikationsministeren]

lokal-tv-området. Det skal jeg såmænd ikke modsige. Jeg har dog lyst til at sige, at det grundlag, hvorpå lokalradio- og lokal-tv-stationer arbejder, jo ikke er hemmeligt. Det er ikke hemmeligt, hvad det er for økonomiske muligheder, der er for lokalradio- og lokal-tv-virksomhed. Det er ikke hemmeligt, hvad det er for yderligere regler omkring network osv. osv., som gælder på området. Og vi ved alle sammen, at vi har haft væsentlige problemer med at overholde de gældende regler, og så er det naturligvis rimeligt at se på, om vi kan skabe nogle klargøringer, som betyder, at der i hvert fald bliver færre problemer.

Men jeg skal gerne acceptere, at ordførerne ønsker en yderligere drøftelse om lokalradio- og tv-virksomhed, men har dog lyst til at sige, at det har vist sig en smule vanskeligt at finde balancen mellem det, at en virksomhed er lokal, og det at give den gode økonomiske muligheder. Om de særlige reklameregler for satellitprogrammer, som bl.a. og ikke mindst hr. Ole Vig Jensen var inde på, har jeg lyst til at sige, at i dag, i dette øjeblik, sender mange satellitstationer fra andre lande til Danmark. Den mest sete satellitkanal er TV 3, hvor en del af programvirksomheden er rettet specielt mod Danmark. TV 3's danske kanal sender fra England via satellit til Danmark, og knap 40 pct. af de danske husstande kan enten på den ene eller den anden måde modtage TV 3.

Det, som lovforslaget vil, er, at det vil skabe mulighed for, at danske tv-stationer kan sende via satellit fra Danmark med reklameregler, der svarer til de fælles, europæiske regler. Det vil altså sige, just som hr. Ole Vig Jensen påpegede det, med reklamer i programmerne, med tilladelse til reklamer for alkohol og videre muligheder for teleshopping, og hvad der ellers bydes på af herlige opfindelser.

Herigennem gives der en reel mulighed – efter min mening – for, at der så kan oprettes disse stationer i Danmark. Det vil være en fordel på det område, vi alle sammen kæmper med hver eneste dag, nemlig antallet af arbejdspladser. Det ser vi alle sammen gerne øget. I modsat fald – og det vil jo altså sige på et reklameniveau, der svarer til TV 2's, og det var lige ved, at det lød, som om hr. Ole Vig Jensen mente, at jeg ville lempe reklamereglerne i TV 2; det vil jeg altså ikke – så vil det niveau, som satellitstationerne skal sende på,

jo være TV 2-niveauet, og det fører så med garanti til, at ingen satellitstationer vil sende fra Danmark.

Den diskussion må vi tage i udvalget. Vi har haft den i ordførererkredsen i timevis, men jeg er nået frem til, at det, jeg vil lægge på Folketingets bord, er det, jeg har lagt på Folketingets bord.

Så vil jeg på ingen måde gøre mig lystig over fru Charlotte Enevoldsens bemærkninger om den folkelige debat og klagemuligheden omkring Danmarks Radios og TV 2's programmer. Jeg vil tværtimod give fru Charlotte Enevoldsen ret i, at en af bivirkningerne ved afskaffelsen af den gamle styreform i Danmarks Radio måske nok har været, at debatten om programvirksomheden foregår, om jeg så må sige, lidt i det skjulte. Jeg skynder mig at sige, at fordelene ved at ændre Danmarks Radios styreform så langt opvejer disse ulemper.

Men jeg har dog lyst til at gøre opmærksom på, at der på begge kanaler, altså både i Danmarks Radio og TV 2, findes programudvalg, der foretager løbende drøftelser med et bredt udsnit af det bagland, som er brugerne. Og jeg har også lyst til, hvad fru Charlotte Enevoldsen selvfølgelig ved, at gøre opmærksom på, at vi har amtsprogramrådene. Så jeg mener ikke, man kan sige, at debatten er gået i stå.

Og med hensyn til medieansvarsloven, vil jeg blot gøre opmærksom på, at den er jo bragt i overensstemmelse med den faktiske situation derved, at medieansvarsloven nu også omfatter de elektroniske medier.

Men jeg siger tak for de faldne bemærkninger. Jeg er klar til at besvare spørgsmål i udvalget, og jeg håber, vi kan få sagen på plads hurtigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 3:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en fond til støtte for lokale radio- og tv-stationer.

Af Pernille Frahm (SF) m.fl.
(Fremsat 8/10 92).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

SF's beslutningsforslag sigter jo på at etablere, som det hedder, en støttefond for lokal radio- og tv-virksomhed. Fonden skal efter forslaget have opbevillet en startkapital på 10 mio. kr. fra statskassen – hvor ellers? – og fremover finansieres af offentlige og private midler.

Lad mig sige det med det samme: Regeringen kan ikke tilslutte sig det foreliggende forslag.

Det er kun halvandet år siden, vi her i salen ophævede Lokalradiofonden, og jeg skal ikke gentage argumenterne, for alle implicerede kender dem, som dengang blev ført frem for og imod en afskaffelse.

Skal det siges meget kort, så har regeringen den opfattelse, at finansiering af lokalradiovirksomhed ikke er nogen statsopgave.

Jeg har lyst til at tilføje, at i forbindelse med nedlæggelsen af den netop omtalte Lokalradiofond havde jeg en drøftelse og foranlediget en undersøgelse sammen med kulturministeren, som gik ud på at undersøge mulighederne for at lette de små, ikkekommercielle radioers udgifter. Og denne undersøgelse viste jo, som alle ordførere er blevet gjort bekendt med, at der allerede i vid udstrækning tages hensyn til de små radioers betrængte økonomi.

Når det er sagt, vil jeg også gerne sige, at jeg mener stadig, at det er muligt at have det synspunkt, at lokalradioerne spiller en vigtig rolle i det samlede mediebillede. Jeg mener, at man kan fastholde det synspunkt også uden at gå ind for SF's beslutningsforslag.

Og hvad er erfaringen? Ja, erfaringen er jo, at der rent faktisk fungerer et betragteligt antal lokalradioer i Danmark. Der kommer faktisk

et bredt udsnit af stemmer og opfattelser og synspunkter til udtryk. Jeg har stor respekt for de lokalradiostationer, der knokler for at få det her til at fungere, og det viser dog, at det kan lade sig gøre, og at mange rent faktisk får det til at fungere.

Nu er beslutningsforslaget, hvis man skal sige det mildt, rimelig kortfattet, og der siges ikke meget om, hvordan de foreslåede fondsmidler skulle fordeles, eller for den sags skyld hvordan de skulle skaffes til veje – bortset fra de indledende 10 mio. kr. SF ønsker altså at overlade den praktiske udformning til mig; det er det, der ligger i beslutningsforslaget.

Det siger jeg mange tak for. Det bliver nemlig ikke nogen nem opgave at sætte kød på forslaget, for vores erfaringer viser jo, at det er umuligt at finde frem til kriterier, som ikke samtidig opfordrer til tilskudstænkning og dermed medfører forvriddning af konkurrencen i lokalområdet. Og sporene skræmmer, tør man svagt antyde.

Men altså at overlade til staten så at sige at finansiere den lokale folkelige kulturelle debat, det er jeg nærmest imod.

Helge Mortensen (S):

Jeg vil indlede med at sige, at Socialdemokratiet ikke kan støtte forslaget, og det er de samme årsager, som kommunikationsministeren netop har været inde på. At udarbejde forslag om de tre punkter – navnlig de to af punkterne – som er nævnt her, er også efter min opfattelse en umulig opgave.

Jeg synes i øvrigt, at der allerede er blevet holdt en generalprøve med den Lokalradiofond, som et flertal her i salen i sin tid besluttede – der henvises i øvrigt til den i bemærkningerne. Den lavede ikke noget godt for lokalradioerne, og når der i bemærkningerne til forslaget står, at der siden er lukket mange lokalradioer, så vil jeg sige, at vel er der lukket mange lokalradioer, som tidligere eksisterede, men der er også lukket lokalradioer, som i og for sig aldrig har eksisteret, men kun opstod, fordi der var en tilskudsmulighed, som man for alle eventualiteters skyld ønskede at benytte.

Der er andre områder inden for medielovgivningen, hvor vi har haft samme virkning, f.eks. reklamereglerne på lokal-tv, hvor det var om at have så mange tilladelser som muligt i hus for at få så mange muligheder for at sende

[Helge Mortensen]

reklamer som muligt. Vi har hele spørgsmålet om sendetidsfordelingens samvirke, som i sig selv også befordrer, at der kommer mange ansøgere – det er rart at have venner omkring bordet. Det er nogle af de ting, jeg synes vi helt grundlæggende bør diskutere, hvilket jeg også var inde på i mit indlæg under behandlingen af den forrige sag på dagsordenen.

Jeg vil også godt understrege, at jeg er enig med ministeren i det, ministeren sagde i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 73 for lidt siden, nemlig dette med, at det at give det lokale gode økonomiske muligheder vanskeligt kan finde en akse til centrale beslutninger. Jeg tror, det er vigtigt for en både stabil og sund udvikling på nærmedieområdet, at det er det lokale miljø – det kommunale miljø, men også det lokale folkelige kulturelle miljø – der sætter sig for at formulere en mediepolitik i lokalområdet.

Den tror jeg til gengæld ikke kommer helt af sig selv og slet ikke med det udgangspunkt, vi har i den nuværende lovgivning. Hvis vi ønsker en udvikling på lokalmedieområderne, hvor de, som der står i forslaget, får en mere demokratisk adgang til at bruge ytringsfriheden og -mulighederne, så mener jeg, det er utrolig vigtigt – og dér vil jeg gerne imødekomme SF – at der også gives disse muligheder. Jeg mener ikke, at det skal være nødvendigt at eje en sendetilladelse, en radio- eller tv-station, et kabel til en sender og en sender for at komme til orde i æteren. Jeg mener, at der må være en langt nemmere adgang.

Også administrativt har vi jo lagt mange hindringer i vejen. En af de ting, som Lokalradiofonden i øvrigt medførte, var momspligt på radioområdet, og jeg gad vide, om ministeren, efter at han har afskaffet alle Lokalradiofondens andre muligheder, også har afskaffet den byrde, der hedder moms. Den blev indført ved samme lejlighed; det tror jeg vi skal undersøge nærmere. Der er jo hele administrationsapparatet, ophavsretslovgivning osv.

Hvis vi imidlertid i kommunerne kunne få skabt adgang til en åben station, et helt åbent båndværksted, hvor personer og grupper af personer kunne få uhindret adgang til at eksperimentere og til at lære mediernes væsen og vilkår at kende, til at fremkomme med meninger eller berige omegnen med de synspunkter og den underholdning og i øvrigt det, som man

ønsker at sende ud, så ville det være en god ting. Dér tror jeg vi skal foreslå, at man fra statens side af kulturpolitiske grunde tilbyder de kommuner, der ønsker at oprette en sådan mulighed for borgerne, et krone til krone-princip. Udgangspunktet kunne godt være de 10 mio. kr. Det kunne også være lidt mere, navnlig hvis det også skal omfatte lokalt fjernsyn; men jeg tror, lokalradio er det vigtigste.

Ud fra en sådan tankegang vil jeg gerne medvirke i den fortsatte debat både med SF og med de øvrige partier her i salen.

Agnete Laustsen (KF):

Fra konservativ side erkender vi betydningen af et bredt og mangesidet udbud af radio- og tv-kanaler. Ser man programmerne igennem, kan der vist heller ikke være tvivl om, at der er tale om endda meget stor alsidighed og hensyntagen til mange forskelligartede interesser.

Ikke alle stationer har trods den velvilje, kommunikationsministeren omtalte, kunnet klare sig, men nye er kommet til, og vi mangler som sagt ikke valgmuligheder.

Subsidiering gennem skatteyderpenge via bevillinger på finansloven kan vi imidlertid ikke støtte. Jeg forudser også et gevaldigt bureaukrati både med at skaffe tilstrækkelig kapital til et fond og ikke mindst til fordeling af midlerne.

Vi må derfor afvise forslaget.

Helge Sander (V):

I modsætning til det tidligere medieforslag er der ikke her tale om en genfremsættelse, selv om det på mange måder er stof, vi kan nikke genkendende til, for i virkeligheden er det, fru Pernille Frahm ønsker, jo at genoplive Lokalradiofonden. Dér må Venstres melding være lige så klar som ministerens, nemlig at det har vi ikke noget ønske om. Med andre ord: Vi kan ikke give tilslutning til dette beslutningsforslag.

Vi er ellers fuldstændig enige i, at intentionerne er flotte nok. Vi mener også, det er væsentligt med lokale medier, når vi taler om elektronikken, både radio og tv, men vi mener, man skal holde fast ved, at det er lokale medier. Og når det er lokalt, så mener vi også, at det er lokal finansiering, vi skal tale om, hvis der skal indgå offentlig finansiering på dette område.

[Helge Sander]

de. Vi vil ikke være med til at pålægge amter eller kommuner noget som helst, men mange steder ville det måske være naturligt at overveje, om man ønskede at støtte et eller andet tiltag på f.eks. lokalradioområdet.

Modsat må jeg sige, at vi er meget tilfreds med, at staten, televæsenet, ikke tjener på dette område, for som ministeren var inde på i sit svar, har man jo foretaget undersøgelser, der viser, at man her i hvert fald ikke pålægger gebyrer, kræver betaling, der ligger ud over den reelle pris for at formidle kommunikationen, og det er vi som sagt meget tilfreds med.

Men altså: Ja til lokalradioer. Egenfinansiering – og hvis der skal være offentlig finansiering, må det knytte sig til ordet »lokalt«.

Kim Behnke (FP):

Jeg synes, det er glimrende, at fru Pernille Frahm på vegne af SF fremsætter et konkret forslag, der præciserer, hvad det er, SF ønsker inden for lokalradio- og lokal-tv-området. Det er prisværdigt, det er en del af vores arbejde her i huset.

Når Fremskridtspartiet alligevel ikke kan støtte forslaget, så er der to grunde til det. For det første – og det er nok det væsentligste – skal disse penge, disse i første omgang 10 mio. kr., jo fordeles, og SF beskriver så, at der skal oprettes denne fondsbestyrelse, hvis sammensætning skal ske ifølge en konkret lov. Og hr. Helge Mortensen har jo ret i, at »det er rart at have vennerne om bordet«. Det er jo det, der vil blive tilfældet; uanset hvordan man sammensætter den bestyrelse, vil det være sådan, at man som ansøger har flere eller færre venner omkring bordet.

Vi har i en by som Århus haft et lokalradio- og -tv-nævn, hvor den politiske repræsentant, der blev udpeget til at sidde der, var en socialdemokrat, hvor repræsentanten for fagbevægelsen, der blev udpeget til at sidde der, var en socialdemokrat, og hvor den repræsentant for folkeoplysningen, som blev udpeget til at sidde der, var en socialdemokrat. Og så var upartiskheden jo gået fuldstændig fløjten. Formelt var upartiskheden der stadig væk, for det var jo en fra folkeoplysningen, det var jo en fra fagbevægelsen, det var jo en fra det politiske, men reelt var det sådan, at det var fra samme familie, man sad omkring bordet, og folk, der ikke var fra den familie, havde ikke en jordisk chance for at få deres synspunkter gjort gældende.

Nøjagtig det samme vil være tilfældet her. De 10 eller flere millioner kroner vil være en begrænset mængde penge. Dem, man kan lide, giver man penge, dem, man ikke kan lide, giver man ingen penge, og dermed får man altså en statsdirigering af en del af vores medieområde. Det ønsker vi ikke, lige så lidt som vi ønsker statsdirigering af andre former for kultur- eller mediedækning her i Danmark. Vi har i Østeuropa set, hvordan sådan noget udvikler sig, når staten rigtig skal dirigere kultur og kunst. Det i sig selv er skræmmende nok til, at vi ikke vil igangsætte en sådan ordning.

Det var vores hovedargument. Så til det rent formelle. Der er jeg enig med dem, der har gjort gældende, at det her kan betyde oprettelsen af pseudostationer, altså stationer, der bare er oprettet med det formål at få nogle tilskud. Det kan resultere i, at diskussionen om at få liberaliseret den lov, vi lige behandlede under det forrige punkt, vil dø og dermed mange af de andre relevante indvendinger, der er på lokalradioområdet, fordi man så bare vil hælde tilskud på, indtil folk holder deres mund.

Det er f.eks. – som det blev nævnt under den tidligere debat – hele diskussionen om Koda/Gramex-reglerne, som vi stadig væk mener er fuldstændig forældede og oldnordiske for så vidt angår den måde, de er indrettet og opkræves på. Det er ikke i dette forum, vi skal ændre det, men det er stadig væk et problem, hvor lokalradioer bliver malket for penge, som de retmæssigt ikke burde betale.

Vi har ændret lovgivningen sådan, at arbejdsløse kan få lov til at arbejde på lokalradioer, uden at det betyder karantæne og træk i arbejdsløshedsunderstøttelsen osv., så allerede dér har lokalradioer, kommercielle eller ikke-kommercielle, jo fået en håndsrækning.

Hr. Helge Mortensen nævner muligheden for, at kommuner går ind efter et krone-til-krone-princip. Det kan heller ikke få vores støtte, for det vil stadig væk indebære en offentlig dirigering, en offentlig monopolisering og meningsbegrænsning inden for dette område, og det kan vi under ingen omstændigheder støtte. Så alt i alt må vi konstatere, at dette forslag ingen elementer har, der på nogen måde kan få vores støtte.

Charlotte Enevoldsen (CD):

[Charlotte Enevoldsen]

Som det var tilfældet under det tidligere punkt på dagsordenen, kan ordføreren ikke være til stede her, hvorfor jeg skal fremlægge CD's holdninger.

Umiddelbart ser det for os ud til at være en genoplivning af den gamle, nedlagte Lokalradiofond. Den gamle fond havde for os at se det indbyggede problem, at de mest aktive reklametegnere kom til at betale for de i den henseende dovnes støtte. Alligevel kan vi fra CD ikke på forhånd afvise, at vi måske skulle oprette en fond, der kan sikre de små lokalradioers overlevelse i nogle små lokalområder – det er primært dér, vi finder, det vigtige ligger.

Men for CD må der i hvert fald ikke være tale om en genoplivning af den gamle Lokalradiofond med de fejl og mangler, vi fandt der var i den.

Elisabeth Arnold (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører ikke kan være til stede her i dag, skal jeg på partiets vegne sige, at vi ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Vi er, som flere andre ordførere allerede har signaleret, også imod, at staten yder støtte til programvirksomhed på lokalt plan. Det skal være lokale kilder, der finansierer de lokale medier, og det er lokalt, der skal være støtte, lokalt, der skal være engagement nok til at holde de lokale medier i live.

Der gives gennem lovgivningen rammer for lokalradio og -tv, og det er den måde, vi her fra Folketinget skal hjælpe de lokale medier i vej, ikke ved at finansiere dem. Græsrodderne og lokalsamfundet må sikre de stationer, som de lokalt selv ønsker.

Vi ønsker ikke en genoplivning af Lokalradiofonden; der blev høstet nogle erfaringer, som vi måtte tage ved lære af, og derfor synes vi ikke, der er nogen grund til på nuværende tidspunkt at starte sådan noget igen.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg sige, at vi på baggrund af det, vi sagde ved behandlingen af det forrige lovforslag om problemerne i forbindelse med de ikkekommercielle lokalradioer, vil være positive over for at drøfte SF's forslag. Selvom vi ikke kan give tilslutning, som det foreligger her, er der måske mulighed for at få en drøftel-

se af nogle muligheder for at støtte de ikkekommercielle lokalradioer.

Pernille Frahm (SF):

Jeg kan jo dårligt sige tak for den velvillige behandling, men jeg kan da sige tak for den megen sympati, der er over for de lokale medier.

Kommunikationsministeren sagde i afslutningstalen til det forrige forslag, at de økonomiske betingelser for de lokale medier ikke er hemmelige. Nej, det er de sandelig ikke, de er godt kendt, men de er jo altså blevet ændret undervejs, ligesom forholdene i det hele taget ændrer sig på dette område. Dette forslag skal jo ses som et forsøg på at gøde nogle af de sartere nytteplanter i urtebedet, som jeg forsøgte at tale om tidligere. Det er et enkelt og overskueligt forslag, og det er det, fordi hensigten er ganske klar.

Med hensyn til kommunikationsministerens bemærkninger om, at lokalradiovirksomhed ikke er en statsopgave, vil jeg sige, at staten f.eks. støtter det regionale tv, så helt konsekvent er man jo ikke.

Den praktiske opgave med hensyn til, hvordan forslaget skal udmøntes til sidst, må nødvendigvis ligge i ministeriet, fordi det er dér, hele embedsværket er. Men vi ville da gerne være med til at udarbejde lovforslaget og nærmere tilkendegive, hvordan vi kunne tænke os at det skulle se ud, hvis det havde været aktuelt.

Til bemærkningerne om, at sådan et tilskud giver tilskudstænkning, er der kun at sige, at det gør alle former for tilskud; de giver tænkning i, hvordan man skal indrette sig, så man får en bedre del af kagen. Jeg synes ikke, det skal afholde os fra at støtte ting, som vi synes om i dette hus, og det har det da heldigvis heller ikke gjort; jeg regner heller ikke med, at det kommer til det.

Socialdemokratiets ordfører bemærkede, at der mangler noget i forslaget. Det kan jeg kun give hr. Helge Mortensen ret i, men det kunne vi så måske have arbejdet videre på sammen. Da jeg kan forstå, at der i debatten om det tidligere forslag var en vilje til at gøre noget ved dette område, håber jeg på et godt samarbejde omkring opretningen af også den økonomiske side af sagen i dette spørgsmål.

[Pernille Frahm]

Jeg er ellers enig i, at lokale medier burde være lokalpolitik, men jeg kan bare se, at der helt konkret nu er nogle problemer, efter at den gamle Lokalradiofond blev nedlagt og der ikke rigtig er kommet gang i den lokale medipolitik, og det sammenholdt med de økonomiske problemer, kommunerne i øvrigt har haft, har for mig været nok til, at jeg syntes, det var rimeligt at tage et initiativ herindefra.

Til hr. Helge Sander vil jeg sige: Ja, det er flotte intentioner, der ligger bag dette forslag, og hr. Helge Sander er sikkert også enig i nogle af intentionerne om, at vi skal bevare en vis bredde på dette område. Og så kommer man ikke uden om, at det også er noget med nogle kroner og øre op af lommen.

Hr. Kim Behnke efterlyser også den manglende præcision i forslaget. Dertil vil jeg sige: Lad os prøve at finde ud af, hvordan vi skal præcisere det. Det er ikke sikkert, at hr. Kim Behnke og jeg bliver enige om det, men jo mere vi får diskuteret det, jo mere bliver vi da klar over, hvad der er muligt på området.

Og så til al den snak om, at hvis staten begynder at finansiere kunst og kultur, så bliver kunsten og kulturen købt af statsmagten. Jeg synes, hr. Kim Behnke skulle undersøge, hvor det beløb, der en gang om måneden dumper ind på hans lønkonto, egentlig kommer fra, og så spørge sig selv, om han føler sig købt og betalt af staten. Jeg kan se, at han ikke er her, men jeg synes, han skal tænke over det.

Og så vil jeg selvfølgelig til slut sige tak til ordførerne for, at vi dog er enige om, at det er et område, vi gerne vil gøre noget for.

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Blot en enkelt bemærkning til Socialdemokratiets ordfører, hr. Helge Mortensen.

Efterhånden som hr. Helge Mortensens tale skred frem, mente jeg at kunne stille den diagnose, at hr. Helge Mortensen talte med to tunger. I første halvdel af talen var hr. Helge Mortensen imod et sådant forslag, og da han så nærmede sig afslutningen af sin tale, blev han alligevel enig med sig selv om at sige, at det kunne da alligevel godt tænkes, at man skulle kigge på dette krone til krone-princip.

Derfor må jeg hellere nu for en sikkerheds skyld tage afstand fra det. Hvis jeg har forstået hr. Helge Mortensen rigtigt på den måde, at

krone til krone-princippet skulle indebære, at der altså på finansloven, eller hvor det nu er, skulle afsættes statsmidler til lokalradiovirksomhed, så er jeg imod.

Helge Sander (V):

Tak til kommunikationsministeren for den melding! Når jeg bad om en kort bemærkning, så var det til fru Pernille Frahm, som sagde i relation til mit indlæg, at hvis vi vil have lokalradioer, så må vi op med kroner og øre. Nej, det er ikke sikkert, at vi behøver det.

Hvis der f.eks. var en lidt bedre balance mellem produktionen af lokalradioudsendelser og efterspørgslen, er det ikke en given ting. Det, jeg gerne lige vil anholde, er antallet. Vi har i dag ca. 270 lokalradioer, som sender over det ganske land. Vi har mindre end 50 dagblade. Hvis vi holder de to tal op mod hinanden, siger det lidt om, at vi måske har flere lokalradioer, end der i virkeligheden er basis for. For min skyld må der gerne være 500, men det er bare ikke realistisk, at der er økonomi i det, hverken i 270 eller i 500.

Derfor vil jeg ikke købe det udtryk, som fru Pernille Frahm bruger, uanset om disse kroner og øre skal komme fra statskassen eller de skal komme fra de kommunale kasser, som jeg anviste, hvis der var et lokalt ønske om at støtte disse lokale medier.

Helge Mortensen (S):

For at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg gerne sige, at vi tager afstand fra forslaget, fordi det bygger på et fond med en bestyrelse, der udbetaler til radioer. Vi mener, at generalprøven på en sådan ordning har været holdt i Lokalradiofonden med et uheldigt resultat.

Jeg vil være imødekommende over for både SF og andre partier, hvis vi gennemfører et princip om båndværksted, åben kanal, hvor borgere og grupper af borgere kan henvende sig og komme i lokalmedierne uden selv at skulle eje en tilladelse, en fjernsynsstation og en sender. Det er det, jeg tror at vi kunne animere den lokale kulturpolitik til at sætte noget i gang på, hvis staten på kulturbudgettet – hvis kommunikationsministeren synes, at det ikke hører under hans område – kunne være med til at animere dertil. Således kunne vi igen få det, som jeg er enig med fru Pernille Frahm i at

[Helge Mortensen]

efterlyse, nemlig den opblomstring af aktivitet omkring lokalmedierne, som jeg tror er nødvendig.

Jeg mener altså, at det ikke skal bero på en afgørelse centralt hos ministeren eller på regler fastsat af ministeren, men at det skal udgå fra lokalsamfundet.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil bare kort sige til hr. Helge Sander, at det efter min mening ikke er antallet af lokalradioer, der er hovedpointen. Den er, hvilken type af lokalradioer der har en chance for at overleve i den jungle, vi nu har ladet gro op. Det er det, jeg synes er interessant.

Derfor gik mit forslag ud på især at støtte den type, som er truet nu. Det er ikke noget med, at jeg absolut vil bevare 200 eller 500 lokale stationer, men jeg vil gerne sikre, at en bestemt type af stationer også har en mulighed.

Og så til hr. Helge Mortensen . . .

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Helge Mortensen!

Pernille Frahm (SF):

Hr. Helge Mortensen: Jeg synes, det lyder fantastisk fint med de båndværksteder – jeg er helt vild med den idé. Men hvor skal vi få dem fra?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 77:

Forslag til lov om ændring af realkreditlov og lov om realkreditlignende lån og andelsboliglån m.v. (Liberalisering og præcisering af udlånsbestemmelserne, tilsyn på konsolideret grundlag m.v.).

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 28/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jørn Pedersen (S):

Lovforslaget er jo delt op i forskellige dele, og en vigtig del er selve liberaliseringen af loven. Liberaliseringen går i korthed ud på, at man fremover kan låne 80 pct. af ejendomsværdien uanset formål.

I den forbindelse er det værd at bemærke, at sidste ændring af realkreditloven skete den 20. maj 1992. Der er faktisk kun gået ganske få arbejdsdage i Folketinget siden sidste ændring. Af bemærkningerne fremgår, at et af argumenterne er, at man ønsker at fremme beskæftigelsen i bygge- og anlægssektoren. Derfor vil spørgsmålet fra Socialdemokratiet i dag være: Hvilke ting har ændret sig væsentligt siden den 20. maj 1992, som nu har afstedkommet en ny vurdering i regeringen? For jeg erindrer, at man på daværende tidspunkt ikke var villig til at gå op til de 80 pct. inden for alle områder.

Et andet argument er håbet om at reducere antallet af tvangsauktioner. Hvilke undersøgelser danner baggrund for dette håb? Man nævner også, at forslaget overflødiggør ægtefællehandler, og jeg vil gerne sige, at regeringen har ret i dette argument.

Så er der en del tekniske ændringer i forslaget. Når det er tekniske ændringer, kan man måske stille spørgsmål ved teknikken i nogle af tilfældene, så det, jeg siger nu, er overordnet, om principperne.

Jeg vil sige om den del af forslaget, der giver Finanstilsynet en udvidet tilsynsforpligtelse, at det kan vi støtte. Ligeledes kan vi gå ind for den del, der indebærer, at Finanstilsynet kan gennemføre et påbud om lovliggørelse af et ulovligt realkreditlån. Igen kan vi diskutere teknikken i det. Endvidere er der præciseringen af reglerne om intern revision; det er også noget, vi ser positivt på. Ligeledes vil vi ikke på forhånd afvise en udskydelse af revisionen af bestemmelsen om de 50½-årige indekslån.